

בימינא, כפת בכלא, וקтир בכלא. זהא צדיק כפota
הוא בכל סטרין, וקтир בכלא, וזה הוא קשורא
דמיהימנותא.

ובספרא דאגדtha שפיר קאמэр, הכל אלין אינון
אושפיזין, דזמיןין עמא קדיشا בהאי יומא,
דבעין לאשכח להו, כיון דזמין לוז. ובהו בעי בר נש
למלפה בעותיה. וזה אינון ישראל דיעין ארחו
דמלכא קדיشا, וידען ארחו דארתייתא, למתק באורה
קשוט, למוצי בהו בעלמא דין ובעלמא דאתה.

ביומא דא נפק ישראל, בסימני רשיימין מגו מלפה,
בגין דאינון נצחים דיבא. ומאי סימני אינון,
סימני מהימנותא, חותמא דמלכא עלאה. לתרי בני
בשא, דעלו קדם מלפה לדינה, ולא ידע עלמא מאן
מפניו נצח. נפק חד לגיאן מבי מלפה, שאילו לו. אמר
לו, מאן דיפוק ובידוי סימני דמלכא, הוא נצח.

כה, قولוי עלמא עליין לדיבא, קדם מלפה עלאה,
וזדאין לו מיום דראש השנה ויום הփורים, עד
חמש סרי יומין לירחא. ובין כה אשתחוו ישראל זפאיין
כלחו בתיבותא. טרחין בספה ולולב ואתרוג, ולא ידע
מאן נצח דינה. מלacci עליי שאלו מאן נצח דינה.
קוידשא בריך הוא אמר להו, אינון דמפיק בידיהו
סימני דילוי, אינון נצחים דינה.

בַּהֲאֵי יוֹמָא, נִפְקֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִשְׁימֹו דָמְלָכָא,
בַתּוֹשְׁבַתְהָא דְהַלִּילָא. עַלְיוֹן בְּסֶכֶת, אַתְרוֹג
בְשֵׁמַאָלָא, לְזַבְבָּא בִּימִינָא. חַמְאָן כְּלָהָו, דִיְשָׁרָאֵל רְשִׁימָין
בְּרִשְׁימָין דָמְלָכָא קְהִישָׁא. פַתְחֵי וְאָמְרֵי, (תהלים קמד) אָשָׁרֵי
הָעָם שְׁפֵכָה לוֹ אָשָׁרֵי הָעָם שָׁהֵי אָלָהָיו.

עד כָאן חַדּוֹתָא דְכָלָא, חַדּוֹתָא דְאוֹשְׁפִּיזָן, וְאַפִּילָוּ
אוּמָות הָעוֹלָם חַדָּאָן בְחַדּוֹתָא, וְמִתְבָּרְכִּין מִבָּה. וְעַל
דָא (מקירבץ) קְרַבְנִין בְכָל יוֹמָא עַלְיהָו, לְאַטְלָא עַלְיהָו
שָׁלָם, וַיִּתְבָּרְכּוּן מִנְנָן. מִפָּאוֹן וְלַהֲלָאָה, יוֹמָא חַד, דָמְלָכָא
עַלְאהָ, דְחַדִּי בְהָוּ בִיְשָׁרָאֵל. דְכַתִּיב, (במדבר טט) בַיּוֹם
הַשְׁמִינִי עַצְרָת תְּהִיה לְכֶם. דָהָא יוֹמָא דָא מִן מְלָכָא
בְלַחְזֹדָי, חַדּוֹתָא דִילִיה בִיְשָׁרָאֵל. לְמַלְכָא דִזְמִינִין
אוֹשְׁפִּיזָן וּכְוֹ).

רַבִי שְׁמֻעוֹן פַתְח וְאָמֵר, (שיר השירים ב) אָנִי חַבְצָלָת הַשְּׁרוֹן
שׁוֹשָׁבַת הַעֲמָקִים, כַמָּה חַבְיבָה כָנֵסָת יִשְׂרָאֵל קְמִי
קוֹדֵשָׁא בָּרֵיךְ הוּא, דַקוֹדֵשָׁא בָּרֵיךְ הוּא מִשְׁבָח לָהּ, וְהִיא
מִשְׁבָחָת לִיהְיָה תְדִיר, וּכְמָה מִשְׁבָחִין וּמִזְמְרִין אִזְמִינָת לִיהְיָה
תְדִיר לַקוֹדֵשָׁא בָּרֵיךְ הוּא. זֶכָא חִילְקָהּוֹן דִיְשָׁרָאֵל,
דָא חִידָן בֵיהְ בַעֲדָבָא דְחוֹלָקָא קְדִישָׁא. כַמָּה דְכַתִּיב, (דברים
לט) כִי חָלֵק הָעָמָל וְגֹו. אָנִי חַבְצָלָת הַשְּׁרוֹן, דָא כָנֵסָת
יִשְׂרָאֵל, דַקְיִמָא בְשִׁפְירִיו דְגֹוי בְגַנְתָא דְעַדָן. הַשְּׁרוֹן,
דְהִיא שָׁרָה וּמִשְׁבָחָת לְמַלְכָא עַלְאת.

דָבָר אחר אני חבצלת השرون, **דְבִיעֵיא** לאשקלאה משקייו דבחלא עמייקה, מבועא בגחלין. **כַּמَا** דעת אמר, **וְהִיָּה** השرون (ישעה לך) **וְהִיָּה** השרב לאגם. (נ"א יעשה לך) **וְהִיָּה** השرون בערבה) שושנת העמקים, **דְקִיִּימָא** בעמייקתא הכלא. מאן אינון עמקים. **כַּמَا** דעת אמר, (תהלים קל) **מִמְעֻמְקִים** קראתיך ה'. חבצלת השرون. חבצלת, מההוא אחר, דשקיי בגחלין נפקין ולא פסקין לעלמיין. שושנת העמקים, שושנה מההוא אחר דאקרי עמייקה הכלא, סתיים מכל סטראין.

תא חזי, בקדמיתא יוקא כחבצלת, דטרפין דיליה יוקין. לבר שושנת, סומקא בגוונין חורין. ששה בשית טרפין, ששות, דاشתגיאת מגוונא לגוונא, ושביאת גוונהא.

ששות, בקדמיתא חבצלת, בעדנא דבעיא לאזודוגא ביה במלכא, אקרי חבצלת. בתר דעתדקפת ביה במלכא באינון בשיקין, אקרי ששות. בגין דכתיב, (שיר השירים ה) שפטותיו שושנים. ששות העמקים היה משביא גוונהא, זמנין ליטב, זמנין לביש, זמנין לרוחמי, זמנא לדינא.

(בראשית ג) ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעיניים. תא חזי, דהא בני נשא לא מסתכלין,

ולא ידעין, ולא משגיחין. בשעתא דברא קודשא בריך הווא לאדם, ואוקיר ליה ביקירו עלאה, בעא מגיה לאתדפקא ביה בגין דישתכח יהידאי, ובלבא יהידאי, ובאזור דדבקותא יהידאי, דלא (דף ר' נב ע"ב) אשתי, ולא מתחפה לעלמיין. בההוא קשורא יהידא, דכלא ביה אתקשר. הדא הוा דכתיב, (בראשית ב) וען החיים בתוך הגן.

לבדר סטו מארחא דמהימנותא, ושבקו אילנא יהידאי, עלאה מכל אילניין. ואותו לאתדפקא באטר דמשתגי, ומתחפה מגונא לגונא ומטב לביש ו מביש לטב. ונחתי מעילא לחתא, ואתדפקו לחתא בשינויים סגיאין. ושבקו אילנא יהידאה, עלאה מכל אילניין. הדא הוा דכתיב, (קהלת ז) אשר עשה האלים את האדם ישר וגור.

ודאי כדין אתהפה לביהו, בההוא סטרא ממש, זמגין לטב, זמגין לביש, זמגין לרחמי, זמגין לדינה. בהאי מלה דאתדפקו בה ודאי, (קהלת ז) בקשׁו חשבונות רבים, ואתדפקו בהו.

אמר ליה קודשא בריך הווא, אדם, שבקת חי ו אתדפקת במותא. חי, דכתיב וען החיים בתוך הגן, דאקרי חיים. דמאן דאחד ביה, לא טעים מותא

לעלמיין. אַתְּדָבֵקְתָּ בְּאִילְנָא אַחֲרָא, הָא וְדָאי מֹתָא הוּא
לְקַבְּלָה. הָא הוּא דְכִתְיבָּ, (משלי ח) רְגַלְיָה יָוֶרֶדֶת מֹותָ
וְכִתְיבָּ, (קהלת ז) וּמָצָא אָנָי מִרְמָמוֹת אֵת הָאָשָׁה. וְדָאי
בְּאַתְּרָה דְמֹתָא אַתְּדָבֵק, וְשַׁבָּק אַתְּרָה תְּחִיָּה. בְּגַין כֵּה אַתְּגַנְּרָ
עַלְיהָ וְעַל כֵּל עַלְמָא מֹתָא.

אֵי הוּא חַטָּא, כֵּל עַלְמָא מִהָּחַטָּא. אֵי תִּימָא, דְכֵל עַלְמָא
אַכְלִי מִאִילְנָא דָא, וְאַתְּרָמִי לְכָלָא. לְאוֹ הַכִּי. אֶלָּא
בְּשֻׁעַתָּא דְאָדָם קָאִים עַל רְגָלוֹי, חַמְיִ לִיהְ בְּרִיאֵין כְּלָהָוִי,
וְדַחְילָוּ מִקְמִיָּה, וְהָוּ נְטָלִין אַבְתָּרִיהָ, כְּעַבְדִּין בְּתָרָ
מְלָכָא. וְהָוָא אָמֵר לוֹן, אָנָא וְאַתְּוָן, (תְּהִלִּים צה) בָּאוּ
בְּשַׂתְּחוֹה וְנִכְרְעוֹה וְגַוּ. וְאַזְלָוּ בְּלָהָו אַבְתָּרִיהָ. כִּיּוֹן דְּחַזְוָ
דְאָדָם סְגִיד לְהָאִי אַתְּרָ, וְאַתְּדָבֵק בֵּיהְ, בְּלָהָו אַתְּמַשְׁכָי
אַבְתָּרִיהָ וְגָרִים מֹתָא לְכֵל עַלְמָא.

וּכְדִין אֲשֶׁתְּפִי אָדָם לְכָמָה גְּוֹגִינִין, זְמַבִּין דִינָא, זְמַבִּין
רְחַמִּי זְמַבִּין מֹתָא, זְמַבִּין חַיִי. וְלֹא קָאִים בְּקִיּוֹמָא
תְּדִיר בְּחַד מִבְּיִהְוָה, בְּגַין דְהָהָוּ אַתְּרָ גָּרִים לִיהְ. וְעַל דָא
אַקְרָי, חַרְבָּ המְתַהְפְּכָת, המְתַהְפְּכָת מִסְטָרָא דָא לְסְטָרָא
דָא, מִטְבָּ לְבִישָׁ, מִרְחַמִּי לְדִינָא, מִשְׁלָם לְקַרְבָּא,
מִתְהַפְּכָת הִיא בְּכָלָא. טָב וּרְעָ דְכִתְיבָּ, (בראשית ב) וְעַזְן
הַדּוּת טָב וּרְעָ.

וּמְלָכָא עַלְאָה, לְרַחְמָא עַל עַוְבָּדוֹי, אוֹכֶחָ לִיהְ, וְאָמֵר

לייה, ומיעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנה וגוי, והוא לא קביל מגיה, ואתמשך בתר אתתיה, ואתפרך לעלמיין. דהא אתה לאתרא (ס"א לאמר דא) סלקא ולא יתיר, ואתתא גרים מותא לכלא.

טא חזוי, לעלמא דאתיב בתיב, (ישעה סה) כי כימי העז ימי עמי, כימי העז, ההוא דאשתחמודעא, ביה זמנא, בתיב, (ישעה סה) בלע המות לנצח ומחה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ וגוי, עד

באן נרכס בוקרא):

ויקרבו ימי ישראל למות. תננא, אמר רבי חייא, בתיב ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה, התם בקיומיה יעקב, והכא בmittataה ישראל. דכתיב, ויקרבו ימי ישראל למות. אמר רבי יוסי, הכא הוא וዳאי, דהא לא כתיב ויקרב يوم ישראל למות, אלא ימי, וכי בכמה יומי מית בר נש, והא בשעתא חדא, ברגע חדא, מית ונפיק מעלה.

אלא הכא תננא, פד קידשא בריך הוא בעי לאתבא רוחיה ליה, כל אינון יומין דקאים בר נש בהאי עלמא, אתפקdon קמיה, וועלין בחושבנה. וכד אתקריבו קמיה לمعال בחושבנה, מית בר נש. ואתיב קידשא בריך הוא רוחיה ליה, ההוא הפל דאפיק ונפח בה, אותביבה לגביה.

זְפַאַה חוֹלְקִיהַ דְהַהּוֹא בֶּר בָּשׁ, **דְיוֹמֹי אֲתִקְרִיבּוּ גַּבֵּי**
מַלְכָא בֶּלֶא כְסֻופָא, **וְלֹא דְחֵי יוֹמָא מְבִיאָהוּ לְבָר,**
דְיִשְׁבָּח בְּהַהּוֹא יוֹמָא, **דְאַתְעַבֵּיד בֵּיהַ חֹבָא.** **בְגִין כֵּה,**
כְתִיב בָּצְדִיקִיא, **קְרִיבָה.** (וְהַזְרָקָבָן) **מְשׁוּם דְקָרִיבּוּ יוֹמֹי**
קְמִי מַלְכָא, **בֶּלֶא כְסֻופָא.**

וְוַיְלַךְ שְׁעִיעִיא, **דְלֹא כְתִיב בְּהַזְרִיבָה,** וְהַזְרָקָבָן **יוֹמִי**
קְמִי מַלְכָא, **הַהָא כָּל יוֹמֹי בְּחֹבֵי עַלְמָא אֲשֶׁתְפָחָן.**
וּבְגִינִי כֵּה לֹא יְקַרְבָּן קְמִי מַלְכָא, **וְלֹא יִתְמַבּוּן קְמִיהָ**,
וְלֹא יְדַבְּרוּ לְעִילָא, **אֵלָא אַינּוֹן שְׂצִיאָן מְגֻווִיאָהוּ.** **עַלְיִיהוּ**
כְתִיב, (משל לד) **דָּרָךְ רְשָׁעִים** **כְאֶפְלָה** **לֹא יִדּוּ בָמָה** **יִכְשַׁלוּ.**

(דף רכב נ"א)

וְהַכָּא וַיְקַרְבָּו יְמִי יִשְׂרָאֵל וְדָאי, **בֶּלֶא כְסֻופָא,**
בְשִׁלְימֹתָא, **בְחַדּוֹתָא** **שְׁלִים.** **וּבְגִינִי כֵּה,** **יְמִי**
יִשְׂרָאֵל, **דְהּוֹה שְׁלִים** **יִתְיר יִשְׂרָאֵל** **מִיעָקָב.** **וְאֵי תִימָא,**
וְהַא כְתִיב, (בראשית ס) **וַיַּעֲקֹב** **אִישׁ** **תָּם,** **שְׁלִים.** **שְׁלִים** **הָתוֹה,**
וְלֹא שְׁלִים **בְּדָרְגָא** **עַלְאהָ** **כִּיְשָׂרָאֵל.**

תְּנִינִיא, **אָמַר רַבִּי יוֹסֵי,** **בְשַׁעַתָּא** **דְיוֹמֹי** **דְבָר** **בָשׁ**
אֲתִפְקִידָן **קְמִי** **מַלְכָא,** **אִית** **זְפַאַה** **דְאַתְפְּקִידָן**
יוֹמֹי **וִרְחִיקִין** **מִקְמִי** **מַלְכָא.** **וְאִית** **זְפַאַה** **דְכַד** **מִתְפְּקִידָן**
יוֹמֹי, **קְרִיבִין** **וּסְמִיכִין** **לְמַלְכָא,** **וְלֹא** **מִתְרַחְקִין.** **בֶּלֶא**
כְסֻופָא **עַלְין,** **וּקְרִיבִין** **לְמַלְכָא.** **זְפַאַה** **חוֹלְקָהָן.** **הַדָּא**
הָוּא **דְכַתִּיב,** **וַיְקַרְבָּו** **יְמִי** **יִשְׂרָאֵל** **לְמוֹת.**

וַיָּקֹרֶא לְבָנָו לִיּוֹסֵף, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְכִי שָׁאַר שְׁבָטִין
לֹאוּ בְּנֹוי אִיבָּנוּן. אֲלֹא אָמַר רַבִּי אֶבָּא, יוֹסֵף בָּנוּ
הַוָּה יִתְּיר מִכֶּלֶהוּ. דְתַגְיִינָן, בְשֻׁעַתָּא דְאַגְּתָתִיה דְפּוֹטִיפְרָ
דְחַקְתָּא לֵיהֶן לִיּוֹסֵף, מָה פְתִיבָה, (בראשית לט) וַיָּבֹא הַבִּיתָה
לְעַשּׂוֹת מַלְאַכְתּוּ וְאַיִן אִישׁ מִאֲנָשֵׁי הַבַּיִת. הָאִי קָרָא הַכִּי
מִבְעֵי לֵיהֶן, וְאַיִן אִישׁ בַּבַּיִת. מָהוּ מִאֲנָשֵׁי הַבַּיִת. אֲלֹא
לְאַכְלָלָא דִיּוֹקָנָא דִיעָקָב, דְהַוָּה תִּמְןָן וְאַשְׁתְּבָחָה תִּמְנָן.
וּבְגִינִי כֵּה מִאֲנָשֵׁי הַבַּיִת, אֲבָל אִישׁ אַחֲרָא הַוָּה תִּמְנָן. כִּיּוֹן
דְסָלִיק יוֹסֵף עִינָנוּ, וְחַמָּא דִיּוֹקָנָא דָאָבוּ, יִתְיַב בְּקִיּוּמִיה,
וַתָּבַע לְאַחֲרָא.

תָא חֹזֵי, מָה פְתִיבָה, (בראשית לט) וַיִּמְאַן וַיֹּאמֶר אֶל אִשְׁתָת
אֲדֹנָיו. אָמַר לֵיהֶן קִידְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, אַת אָמְרָת
וַיִּמְאַן, וַיֹּאמֶר. חִיֵּה, וַיִּמְאַן וַיֹּאמֶר אַחֲרָא, יִתְיַיְלֵךְ לְבָרְכָא
לְבָנֶה, וַיִּתְבְּרִכּוּן בְּיהָה. הַדָּא הוּא דְכִתִּיב, וַיִּמְאַן אָבִיו
וַיֹּאמֶר יִדְעַתִּי בְנֵי יִדְעַתִּי.

כִּיּוֹן דָאָמַר יִדְעַתִּי בְנֵי, אַמְמָא אָמַר, יִדְעַתִּי אַחֲרָא. אֲלֹא
אָמַר, יִדְעַתִּי בְנֵי, בָזְמָנָא דְקִיּוּמָת בְגֻפָה דָאָת
בָרִי, כֵד חִמִּית דִיּוֹקָנָא דִילִי, וַתָּבַת בְקִיּוּמָה. וּבְגִינִי כֵּה
כִתִיב, יִדְעַתִּי בְנֵי, יִדְעַתִּי. עַל מָה דָאָמְרָת דָאָה הוּא
בָוּכָרָא, גַם הוּא יִהְיֶה לְעֵם וְגַם הוּא יִגְדַּל, וְהַכָּא בְגִינִי כֵּה
כִתִיב, וַיָּקֹרֶא לְבָנָו לִיּוֹסֵף, לְבָנָו לִיּוֹסֵף מִמֶּשׁ.

דבר אחר, ויקרא לבנו לְיוֹסֵף, ובבדיוק נא חד הו מתחזין. אבל מאן דחמי לְיוֹסֵף, והוא אסחד בבריה דיעקב היה. רבי יוסי אמר, פלא ה כי הוא. ועוד לְיוֹסֵף זו ליה ולבניו בסבותיה, ובגינוי כה בנו ממש, יתר מפה. ויקרא לבנו לְיוֹסֵף, אמא לְיוֹסֵף ולא לאחרא. משום דרשوتא היה בידיה לסלקיה מתמן.

רבי יוסי אמר, כיון דיעקב היה ידע לבניו ישטעבדון בגלותא תמן במצרים, אמא לאatakbar תמן בגין דיגין זכותיה על בניו. אמא בעא לאסתלקא מתמן. והא כתיב, (תהלים קג) כرحم אב על בניים, אז הוא רחמניות.

אלא כי תאנה, בשעתה היה ביהitchit יעקב למצרים, היה דחיל. היה אמר, דילמא חס ושלום ישטעבדון בני בגין עממי, ודילמא קודשא בריך הוא יסלק שכינהו מبني בקדמתה. מה כתיב, (בראשית לה) וירא אלהים אל יעקב וגוי. (בראשית מו) (ויאמר אלהים לישראל) אל תירא מרדה מצרים כי לגוי גדול אשימך שם. ומה דאמרת דילמא אסלק שכינה מבינה, אני ארד עמד מצרים. אמר עוד, דחילנא דילמאatakbar תמן, ולא אופה עם אהבת. אמר ליה ואני עלה גם עלה. עלה, מצרים. גם עלה, לאatkbara בקברא דאהבת.

בְּגִינֵּי כֹּה, בְּעָא לְסַלְקָא גִּרְמִיה מִמְצָרִים. חד, דְּלֹא יַעֲבֹדוּן מִגִּיה דְּחֶלֶא, דְּהָא חַמָּא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא זָמֵן לְאַתְפְּרֹעָא מְדֻחְלֵי הָוּן. וְחַד, דְּחַמָּא דְּשִׁכְינַתָּא יִשְׁנוּ מִדּוֹרִיה בֵּין בְּנוּי בְּגָלוֹתָא. וְחַד, בְּגִינֵּן דִּיהָא גּוֹפִיה דִּיר בֵּין גּוֹפִיהוּ דְּאַבְהָתוֹי לְאַתְפְּלָא בִּינֵיכֶם, וְלֹא יַתְמִינֵּי עִם חַיִיבָא דִמְצָרָא.

וְתַגִּיבֵן, גּוֹפָא דִיעָקָב, אַתְמִשֵּׁיךְ מִשּׁוֹפְרוֹי דָאָדָם הַרְאָשׁוֹן, וְהָוּה דִיּוֹקְנִיה דִיעָקָב, דִיּוֹקְנָא עַלְאָה קְדִישָׁא. דִיּוֹקְנָא דְכּוֹרְסִיא קְדִישָׁא, וְלֹא בְעָא לְאַתְקְבָּרָא בִּינֵי חַיִיבָא. וּרְזֹא דְמַלָּה, דְבָאַבָּהָן לִית פִירְוָדָא כָּלָל. וְעַל דָא בְּתִיב וְשִׁכְבָּתִי עִם אֲבוֹתִי.

וַיַּקְרֵא לְבָנו לְיוֹסָף, בָּנו, בְּחֵד דִיּוֹקְנָא דְאַנְפְּסִין, בְּגִינֵן דְּבִרְעֹוֹתָא דְרִיחָא וְלֹבָא, אוֹלִיד לֵיה יִתְיִיר מְפָלָהָג. תָא חִזֵּי, מָה בְּתִיב, (בראשית ל) הַמּוּט קְחַתְּךָ אֶת אִישֵי, דָכֵל רַעֲוֹתָא דִיעָקָב בְּרַחֵל הָוּה, וּבְגִינֵן כֹּה (דף רכב ע"ב) וַיַּקְרֵא לְבָנו לְיוֹסָף.

תָּאָנָא, רַבִי שְׁמַעוֹן פָּתָח וְאָמַר, (דברים טט) הַפְּסָטָרוֹת לְהָא אַלְקִינוּ וְגוּ. הַפְּסָטָרוֹת לְהָא אַלְקִינוּ, תָא חִזֵּי, כִּמְהָ אִית לֵיה לְבָר נְשׁ לְאַזְדְּהָרָא מִחוּבוֹי, וְלְאַסְתְּפָלָא דְלֹא יַעֲבֶר עַל רַעֲוֹתִיה דְמָאֵרִיה. דְתַגִּיבֵן, כָל מָה דְבָר נְשׁ עַבְדִּיד בְּהָא עַלְמָא, בְּסַפְרָא בְּתִיבוֹ אִינּוֹן עוֹבְדִּין, וְעַלְמִין

בחוֹשֶׁבֶןָא קְמִי מַלְפָא קְדִישָׁא, וְכֹלֶא אַתְגַּלְיִיא קְמִיה.
הַדָּא הַוָּא דְכַתִּיב, (ירמיה כג) אִם יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתְּרִים וְאַנְיִ
לֹא אַרְאֵנוּ נָאֵם הַהָרָה. אֵי הַכִּי, אֵיךְ לֹא יִסְתַּמֵּר בֶּרֶגֶשׂ
מַלְמִיחָבָק קְמִיה דְמָאֵרִיה. וְתַגִּינֵן, אֲפִילוּ הַהָוָא (מאן) מַה
דְחַשֵּׁב בֶּרֶגֶשׂ וְאַסְתַּלְקָב בְּרֻעּוֹתִיה, כֹּלֶא אַשְׁתַּפְחָק קְמִי
קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, וְלֹא אַתְאַבֵּיד מְנִיה.

תֵא חֹזֵי, בְּהַהָוָא לִילִיא דְעַאלָת לְאָה לְגַבִּיה דִיעָקָב,
וַיְהִבַּת לֵיה אִינְנוּ סִימְגִין דִיהָב יַעֲקָב לְרַחֵל, סְלִיק
בְּרֻעּוֹתִיה דְאֵיהִ רַחֵל, וְשָׁמַשׁ שְׁמוֹישָׁא בָה. וְהָיָא טְפָה
קְדִמִּיתָא דִיעָקָב הַוָּות. דְכַתִּיב, (בראשית מט) פְחִי וְרַאשִׁית
אוֹנִי, וְסָבֵר דְאֵיהִ רַחֵל. קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא דְאֵיהִו גַּלִּי
עַמִּיקָתָא וּמִסְתְּרָתָא, וַיַּדַּע מַה בְּחַשּׁוּכָא, סְלִיק הַהָוָא
רַעֲוֹתָא לְאַתְרִיה, וּבְכִירּוֹתָא דְרַאֲוּבָן אַסְתַּלְקָב לְיוֹסָף. מַאי
טְעַמָּא, מְשׁוּם דְהָא דְרַחֵל הַוָּות, הָיָא טְפָה קְדִמִּיתָא
דְבַפְקָת מִיעָקָב. וּבְגַיִן דְהָוָת דִילָה, הַהָוָא בְּכִירּוֹתָא מִמְשָׁ
דְרַאֲוּבָן, יִרְית יוֹסָף. וְרַחֵל יִרְתָּה לְהַהָוָא דִילָה.

וּבְגַיִן כֵּה, רֹזֵא דְמַלְתָּה, לֹא אַסְתַּלְקָב רַאֲוּבָן בְּשָׁמָא כְּשֶׁאָר
שְׁבָטִין. אַלְאָ רַאֲוּבָן. פְלוּמָר חָמָו בֶּר, רַאוּ בָנָ
סְתָם. וְהָאִי בָנָ לֹא אַתְיַדֵּע שְׁמִיה, וְעַל דָא לֹא קְרִיא לְאָה
בְּנֵי בְּהָאִי שָׁמָא, וְלֹא אַקְרֵי רַאוּ בָנִי, דְהָא לֹאָה יִדְעַת
עוֹבְדָא.

וְתִגְנִיבֵן, גָּלִי קָמִי קֹודֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, דִּיעָקָב לֹא
רְעוּתִיה לְמִיחָב קָמִיה בְּהָאִי, וְלֹא אָסְתָּפֵל
בְּרֻעּוֹתָא בְּאַפְתָּה אֲחַרְאָה בְּהָיָא שַׁעַטָּא, כְּשֶׁאָרְחִיבִי
עַלְמָא. וְעַל כֶּה כְּתִיב, (בראשית ל) וַיְהִי בְּנֵי יַעֲקֹב שְׁנִים
עָשָׂר. דָּהָא בְּנֵי הָרָחָב דְּשֶׁאָרְחִיבִי עַלְמָא דְּעַבְדִּין הָהָרָחָב
עוֹבְדָא, בְּשָׁמָא אֲחַרְאָה אַקְרָוֹן. וְהָא יְדִיעָא מֶלֶת דָּא לְגַבִּי
חֶבְרִיא, וּבְגִינִּי כֶּה וַיַּקְרָא לְבָנו לְיַוְסָף, בָּנו מִמְּשָׁ,
מִשְׁירָוֹתָא וְסִוְמָא (ד"א ל"ג בְּרִיה) בָּנו הָוֹה.

תָּאָנָא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּמָה אָמֵן לֵיה יַעֲקֹב לְיַוְסָף,
דְּכִתִּיב שִׁים נָא יָדָה תְּחַת יַרְכִּי. אַלֵּא בְּהָהָרָחָב
אֶת קִיְמָא, דָהָה רְשִׁים בְּבָשְׁרִיה, דָא חִשְׁבּוֹתָא דְּאַבְתָּה
יַתִּיר מִכֶּלֶא. וְהָאִי בְּרִית, רְזָא דְּיַוְסָף אִיהָו.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּאַבְרָהָם וּבְיַעֲקֹב כְּתִיב, שִׁים נָא יָדָה
תְּחַת יַרְכִּי, תְּחוֹת יַרְכִּי, כְּלוּמָר, בְּהָהָרָחָב אַתָּר
דְּרָמִיא בְּשָׁמָא קָדִישָׁא, וְאַפִּיק זְרֻעָא קָדִישָׁא מְהִימָּנָא
לְעַלְמָא. בִּיצָּחָק לֹא כְּתִיב, בְּגִין דְּגַפִּיק מְגִיה עָשָׂו.

תוֹ, מַאי טַעַמָּא הָכָא, שִׁים נָא יָדָה תְּחַת יַרְכִּי אֶל נָא
תְּקִבְרָנִי בְּמָצָרִים. אַלֵּא אָמַר לֵיה יַעֲקֹב לְיַוְסָף,
בְּהָאִי רְשִׁים אֶת קָדִישָׁא אָמֵן לֵי, דְּאַפִּיק זְרֻעָא קָדִישָׁא
מְהִימָּנָא לְעַלְמָא, וְאַתְּגַטִּיר, וְלֹא אָסְתָּאָב לְעַלְמָנִין. דָלָא
יַתִּקְבֵּר בֵּין אִינּוֹן מִסְּאָבִין, דָלָא נִטְרוּ לֵיה לְעַלְמָנִין.

דכְתִיב בָּהוּ, (יחזקאל כג) **אֲשֶׁר בְּשֶׂר חֲמֹרִים בְּשֶׂרֶם וּזְרַמְתָּסּוּסִים זְרַמְתָּם.**

ואֵי תִּמְאָה, הָא יוֹסֵף דָּנְטִיר לֵיהּ עַל כָּלָא, אַמְמָא' אַתְקָבָר בְּגִינְיוּהוּ. אֶלָּא תְּבִינָן, פְתִיב, (יחזקאל א) הִיה הִיה דָבָר ה' אֶל יְחִזְקָאֵל בֶן בּוֹזִי הַפְּהָן בָּאָרֶץ פְּשָׁדִים עַל נָהָר פְּבָר, וְהָא תְּבִין, דְשְׁכִינָתָא לֹא שְׁרִיא אֶלָּא בָּאָרָעָא דִישְׁרָאֵל. אַמְמָא' הַכָּא שְׁכִינָתָא. אֶלָּא עַל נָהָר כְּבָר כְּתִיב, וּכְתִיב וְתַהְיָה עַלְיוֹ שֵׁם יְדֵה. אֲוֹפָה הַכָּא, יוֹסֵף בְּמִיא אַתְרָמִי אַרְוֹגָא דִילִיה. אָמַר קָוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֵי יוֹסֵף אַסְתָּלָק מַהֲכָא, גָלוֹתָא לֹא אַתְקִים. אֶלָּא תְּהָא קְבוּרָתְתָה בְּאָתָר דָלָא יִסְתָּאָב, וַיִּסְבְּלוּן בְּגִי יִשְׂרָאֵל גָלוֹתָא.

תָּאָנָא, אָמַר רַבִּי יוֹסֵף, חֲמָא יַעֲקֹב דָהָא בְּכָלָא אַתְתָּקוּן לְכָרְסִיא קָדִישָׁא בְּאַבָּהָן (באבָהָן). אָמַר, אֵי הַכִּי יַתְקָבָר, הִיֵּךְ גּוֹפָא דָא אַחִידָא בְּאַבָּהָתָא, וְאַפִּילָו מַעֲרָתָא דְאַתְקָבָר תִּמְןָ אַקְרֵי כְּפִילָתָא. בְּגִין דָכְלָל מָלה דְכְפִילָתָא הָו֏א תְּרִין וְתַדְ, אֲוֹפָה מַעֲרָתָא תְּרִין וְתַדְ.

וְתַא חֹזֵי, אַבָּהָתָא זָכוֹ לְאַתְקָבָרָא תִּמְןָ, אַיְנוֹן וְזַוְוְגִיְיָהוּ. יַעֲקֹב (דף רגנ' ע"א) הָו֏א וְלֹאֵה, מָאי טֻמָּא רְחֵל לֹא, וְהָא כְּתִיב, (בראשית כט) וְרְחֵל עֲקָרָה, דָאֵהִי עֲקָרָא דְבִיתָה. אֶלָּא, לֹאֵה זְכָתָה בֵּיהּ, לְאַפְקָא שִׁית שְׁבָטִין מְגֻזְעָא קָדִישָׁא בְּעַלְמָא יִתְיר. וּבְגִינִּי כֵּה, אַתְיִהְבָת עַמִּיהָ לְזַוְוְגָא בְּמַעֲרָתָא.

אמר רבי יהודה לאה כל יומָהָא, הוות בפרשׁת אוֹרְחִין קִיּוֹמָא, וּבְכָתָב בְּגִינִיה דִיעָקָב, כֵּד שְׁמַעַת דָאִיהוּ צַדִּיקָא. וְצַלּוֹתָא אֲקָדָמת לִיה. וְהִינּוּ דְכְתִיב, (בראשית כט) **ועיני לאה רבות, פָמָה דָאָקִימָנָא, דְמָקָדָמת וִיתְבַת בְּפִרְשַׁת אוֹרְחִין לִמְשָׁאָל.**

רְחֵל לֹא נְפֻקָת לְאוֹרְחִין לְעוֹלָמָא. בְגִינִי כֵּה זְכָתָה לְאָה לְאַתְקְבָרָא עַמִּיה. וְרְחֵל קִימָת קְבוּרָתָה בְּפִרְשַׁת אוֹרְחִין וְאַתְקְבָרָת תִּמְןָן. הַדָּא הוּא דְכְתִיב, וְאַנְיִ בְּבָאי מְפַדוֹן מַתָּה עַלְיִ רְחֵל. מַהוּ עַלְיִ. עַלְיִ וְדָאי, כְּלוּמָר בְגִינִי. בָּאָרֶץ כְּנָעַן בְּדָרָה, בְגִינִי מִיתָת בְּדָרָה, דְלָא נְפֻקָת בְגִינִי לְעוֹלָמִין פָאַחַתָה.

בְגִינִי כֵה, לְאָה דְנְפֻקָת וּבְכָתָב בְּפִרְשַׁת אוֹרְחִין בְגִינִיה דִיעָקָב, זְכָתָה לְאַתְקְבָרָא עַמִּיה. רְחֵל דְלָא בְעַת לְמִיפָק וְלִמְשָׁאָל בְהִדִּיה, בְגִינִי כֵה קְבוּרָתָה בְּפִרְשַׁת אוֹרְחִין. וְרוֹזָא דְמַלה, הָא אָקִימָנָא וְאַתְמָר, דָא בְאַתְכְסִיא. וְדָא בְאַתְכְסִיא.

וְתָא חֹזֵי, דְתַבְנִיא, דְמַעַיִן סְגִיאַיָן שְׁדִיאַת הַהִיא צְדָקַת לְאָה, בְגִינִן לְמַהְיוֹן חוֹלְקִיה דִיעָקָב, וְלָא בְהַהְוָא רְשֵׁעַ דְעָשָׂו. וְהִינּוּ דְתַבְנִין, כָל בָּר בְשׁ דְאֹשִׁיד דְמַעַיִן קִמְיה דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲפָה עַל גַב דְאַתְגּוֹר עַלְיהָ עֲוֹנְשָׁא, יַתְקַרְעַ, וְלָא יְכַל הַהְוָא עֲוֹנְשָׁא לְשַׁלְטָה בֵיהָ.

מִבְלָזֶן, מֵלָאָה, דְּהָא לֵאָה אַתְגֹּזֶר לְמַהוּי חֹולְקָא דְעַשׂוֹ,
וְהִיא בְּבָעוֹתָא אֲקָדִימָת לֵיה לְיעַקְבָּ, וְלֹא אֲתִיכָּה יִבְתַּחַת לֵיה
לְעַשׂוֹ.

אמֶר רַבִּי חִיאָ, וְשַׁכְבָּתִי עִם אֲבוֹתִי וָגוֹן.
רַבִּי יִצְחָק פָּתָח וְאָמַר, (קהלת א) מַה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל
עַמְלׂוֹ שִׁיעַמֵּל תְּחַת הַשְּׁמֶשׁ. בְּכָמָה אַתְמָר
דְּאַסְתְּפִלְנָא בְּמַלְוִי דְשְׁלָמָה וְאַתְחַזִּי מַלְוִי סְתִימָין, אֲבָל
בְּלָהו מַלְיִי דְשְׁלָמָה, בְּלָהו אַקְרָוֹן בְּחַכְמָתָא.

דְּתַגְנִיא כְּתִיב, (מלכים א ח) וַתַּרְבֵּחַ חַכְמָת שְׁלָמָה, בִּזְמָנוֹ
דְשְׁלָמָה מַלְכָא, קִיְמָא סִירָא בְּאַשְׁלָמוֹתָא.
וְהִינֵּנוּ דְכִתִּיב, וַתַּרְבֵּחַ חַכְמָת שְׁלָמָה מִחְכָמָת כָּל בְּנֵי קָדָם.
תִּמְןֵן תְּגִינֵּן, מָאוֹן אִינְנוֹן בְּנֵי קָדָם, הָא אַיְקָמֵית. אֲבָל
חַכְמָת בְּנֵי קָדָם, הִיא חַכְמָתָא דִירָתוֹ מֵאַבְרָהָם.

דְּתַגְנִיא כְּתִיב, (בראשית ס) וַיִּתְנַعַּם אֶבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ
לַיִצְחָק. מַאי אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ. דָא חַכְמָתָא
עַלְאָה דְהָוה יָדֻע בְּשֶׁמֶא קָדִישָׁא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא,
וּמְשֻׁמָּע אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ, דְהָוה דִילִיה. כְּדַתְגִּינֵּן בְּהָהִיא
בַת דְהָות לֵיה לְאַבְרָהָם, וּבְכָל שֶׁמֶה.

וּלְבָנֵי הַפִּילְגָּשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם מִתְנּוֹת
וָגוֹן. דִיחָב לְהוּ מַילִין יְדִיעָאָן, בְּכַתְרִין תִּתְאַיֵּן,
וּבָאָן אַתְרָ אֲשֶׁרִי לֹזָן, אֶל אָרֶץ קָדָם. וּמְתַמֵּן יִרְיָתוֹ בְּנֵי